

การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์
เรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า*

THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC ADMINISTRATION MODEL FOR
ORGANIZATION LEARNING EXPERIENCES TO ENHANCE THE
CREATIVE OF EARLY CHILDHOOD AT SOP MAE KHA CHILD
DEVELOPMENT CENTER

เพลินพิศ เทียงมัน*, พระมหาสกุณ มหาวิโร และฉัตรชัย สิริกุลพันธ์
Plernpit Tiangman*, Phramaha Sakun Mahaviro and Chatchai Sirikulapan
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
Mahamakut Buddhist University Lanna Campus, Thailand
*Corresponding Author E-mail: plernpitpeem.260656@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการด้านบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า 2) สร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า 3) ทดลองรูปแบบการบริหารงานวิชาการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า 4) ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูและผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า จำนวน 5 คน นักเรียนชั้นอนุบาล 1 จำนวน 20 คน สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ Delphi Technique สถิติทดสอบสมมติฐาน ANCOVA ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า :

- ค่าวิเคราะห์สูงสุดคือ การพัฒนาจัดประสบการณ์เรียนรู้ (PNI) $= (I-D)/D$ สภาพที่เป็นจริง $I=33$ สภาพที่ต้องการ $D=99$ $(I-D)/D=0.667$ แสดงว่าครูและบุคลากร มีความต้องการที่จะพัฒนางานวิชาการ
- รูปแบบการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 1) การสอนแบบ (Project Approach) และสอนด้วยเทคนิค (Design Thinking) 2) ยืนยันรูปแบบด้วย Delphi Technique ค่า $IQR=0$ ผู้เชี่ยวชาญยืนยันว่ารูปแบบมีความถูกต้องสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

* Received April 4, 2024; Revised June 17, 2024; Accepted June 18, 2024

3. นำรูปแบบไปทดลองกับกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 18 คน ผลการทดลองในภาพรวม $\bar{X}=3.37$ ค่า Mean square ในภาพรวม=11.12 และค่า p-value=.01** แสดงว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01**

4. ผลการประเมิน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ** ความพึงพอใจของครู อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย $\bar{X}=4.70$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.=1.290

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, การบริหารงานวิชาการ, ความคิดสร้างสรรค์

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the academic administration needs of the Sop Mae Kha Child Development Center, 2) create an academic administration model of the Sop Mae Kha Child Development Center, 3) test the academic administration model of Sop Mae Kha Child Development Center, and 4) evaluate the efficiency of the academic administration model to develop the creativity of early childhood children in Sop Mae Kha Child Development Center. The experimental group used in this study comprised five teachers and child caretakers of Sop Mae Kha Child Development Center and 20 students in Kindergarten 1. Statistics used for data analysis included the Delphi Technique and ANCOVA hypothesis testing statistics with statistical significance at .05.

The research results found that:

1. The maximum analytical value was Development of Learning Experiences (PNI)=(I-D)/D, Actual Condition I=33, Desired Condition D=99 (I-D)/D=0.667. These values showed that teachers and personnel desired to develop academic work.

2. An academic administration model consisted of 1) Project Approach teaching and teaching using techniques of Design Thinking, 2) confirming the format with Delphi Technique, IQR value=0, the experts confirmed that the model was correct and could be used in experiments.

3. The model was tested with an experimental group of 20 people and a control group of 18. Overall experimental results were: ($\bar{X}$)=3.37, overall Mean square value=11.12, and p-value=.01.** These values showed that the format was effective in developing students' creativity with a statistical significance of .01.**

4. Evaluation results showed that the experimental and control groups had different improvements with a statistical significance of .01.** Teacher satisfaction was at the highest level, mean $\bar{X}$ = 4.70, and standard deviation S.D. = 1.290.

Keywords: Model development, Academic administration, Creativity

บทนำ

ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งการศึกษาเป็นรากฐานของชีวิตโดยเฉพาะการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ ความสามารถมีคุณภาพพร้อมที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศได้นั้น ต้องได้รับการศึกษาอบรมอย่างมีคุณภาพตั้งแต่วัยเด็ก (กรมวิชาการ, 2564)

ตามทฤษฎีพัฒนาการของ Erikson ช่วงวัย 3-6 ปี เป็นระยะที่เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเด็กได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการคิดทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเสรี จะทำให้เด็กพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กถูกจำกัดควบคุมความคิด และการกระทำ เด็กก็จะรู้สึกอายและไม่กล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลเสียต่อพัฒนาการขั้นต่อไป (ภาวิณี ไตสำลี และณัฐทิยาภรณ์ การะเกตุ, 2564)

สอดคล้องกับแนวคิดเชิงการออกแบบ (Design Thinking) ของ Stand ford d. school ซึ่ง Brown (ชนาธิป บุบผามาศ และคณะ, 2565) กล่าวว่า การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เป็นความคิดที่มีรูปแบบ เป็นกระบวนการเป็นขั้นตอนในการทำงาน มีจุดประสงค์ เพื่อให้เกิดความคิดในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ขั้นตอนในการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดได้เหมือนนักออกแบบ เน้นไปกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration) เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้จากผู้อื่น การเรียนรู้ด้วยการทำงานกลุ่มจะช่วยให้เกิดการสร้างประสบการณ์ใหม่นำไปสู่การสร้างสิ่งใหม่ ๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลสบแม่ข่า ได้ดำเนินงานติดตามและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า พบว่า เด็กร้อยละ 60 มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ด้านจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง จึงต้องแก้ไขปัญหาย่าง เร่งด่วน ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินภายนอกรอบสามเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2564 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ (องค์การบริหารส่วนตำบลสบแม่ข่า, 2564)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักวิชาการศึกษา รับผิดชอบงานด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการเริ่มปลูกฝังทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กตั้งแต่ปฐมวัยจะเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในอนาคตได้เป็นอย่างดี เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สบแม่ข้า ให้มีทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา R&D ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาโดยใช้การศึกษาเอกสารและผลการประเมินตนเอง (SAR) โดยได้จัดทำแบบสอบถามความต้องการและโดยใช้สูตรดัชนี ความต้องการจำเป็น (PNI) Modified Priority Needs Index (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) เพื่อหาความต้องการจริง ๆ ของคณะครู โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการของคณะครูและบุคลากรของโรงเรียน จากนั้นนำเครื่องมือหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาส่งให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบหาค่า IOC (พิศิษฐ ตันทวนิช และพนาจินดาศรี, 2561) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้คือ ค่าเฉลี่ย 0.66-1.00 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, Lee J., 1971) และยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) (น้ำผึ้ง มีสีล, 2559) โดยกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 ท่านตอบแบบสอบถาม 3 รอบ รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยผู้วิจัยส่งคำถามครั้งที่ 1 ด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตอบกลับมาแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำแบบสอบถามแบบ Rating Scale เพื่อสอบถามในรอบที่ 2 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Medium (ค่ามัธยฐาน) IR (Inter Quartiles) หากมีข้อคำถามที่ยังไม่เป็นฉันทามติ IR (Inter Quartiles) .00-.50 จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ผู้วิจัยจึงส่งแบบสอบถามไปในรอบที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นแตกต่างเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความคิดเห็นแตกต่างได้แก้ไขคำตอบ

เพื่อยืนยันรูปแบบและดำเนินการทดลอง รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูและผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า จำนวน 5 คน นักเรียนชั้นอนุบาล 1 จำนวน 20 คน ผลการทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพ รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่าด้วยสถิติ (Ancova) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2537; ชูศรี วงศ์รัตน์, 2537)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการบริหารงานวิชาการ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สบแม่ข่า จากการวิเคราะห์ศึกษาความต้องการ ค่าการวิเคราะห์สูงสุดคือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนค่า $(PNI)=(I-D)/D$ สภาพที่เป็นจริง $I=33$ สภาพที่ต้องการ $D=99$ $(I-D)/D=0.667$

2. การสร้างและยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า ด้วย Delphi Technique ผลการวิเคราะห์ค่า $IQR=0$ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติ (Consensus) และยืนยันว่ารูปแบบมีความถูกต้องสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ 3) ขึ้นทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบ (Tryout) กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองแก้ว ตามเกณฑ์, $80/80$ ได้ $=88.63/88.53$ 4) นำรูปแบบจัดอบรมพัฒนาครูผู้สอนและครูผู้ดูแลเด็กปฐมวัย จำนวน 5 คน ผลการประเมินก่อนและหลังการอบรมผลการประเมินในภาพรวมค่าเฉลี่ย $\bar{X}=0.73$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.29$ $P\text{-value}=.05^*$

3. การทดลองใช้รูปแบบ นำรูปแบบไปทดลองใช้ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า กับนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุมโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลหางดง จำนวน 18 คน โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และนำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ไปทดสอบวัดกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย 2 กลุ่มระหว่างกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้รูปแบบ และกลุ่มทดลองที่ได้ใช้รูปแบบผลการทดลองในภาพรวมค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}$) $=3.37$ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ($\bar{X}$) $=2.82$ ค่า Mean square ในภาพรวม $=11.12$ และค่า $p\text{-value}=.01^*$

4. ผลการประเมินและพัฒนารูปแบบ พบว่าหลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารวิชาการ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ** แสดงว่ารูปแบบการบริหารวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนและครูผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่าหลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย $\bar{X}=4.70$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.29$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงขอนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การศึกษาปัญหาและความต้องการจำเป็นในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนางานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการการศึกษาวិเคราะห์ความต้องการจำเป็น (PNI) Modified Priority Needs มีความต้องการในการพัฒนางานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า มีค่าการวิเคราะห์สูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนค่า (PNI) $= (I-D)/D$ สภาพที่เป็นจริง $I=33$ สภาพที่ต้องการ $D=99$ $(I-D)/D=0.667$ แสดงว่าผลการประเมินดัชนีชี้ความจำเป็นความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของครูและครูผู้ดูแลเด็กมีความต้องการในการพัฒนางานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชวีร์ แก้วมณี เรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุด โดยรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยกำหนดทิศทางของรูปแบบกระบวนการพัฒนาที่เรียกว่า “PILOTS Model” เจาะใจการนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินผลที่เกิดขึ้น จากการศึกษาลักษณะของรูปแบบพบว่า ครูปฐมวัยมีสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนดและความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก (ชัชวีร์ แก้วมณี, 2564)

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technic) ค่าสถิติวิเคราะห์ภาพรวม

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ IQR (interquartile range) มีค่าเท่ากับ 0 ทุกข้อ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติ (Consensus) และยืนยันว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบบแม่ข่ายมีความถูกต้องในด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภรณ์ มะลิรัตน์ ที่ศึกษาเรื่อง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/82.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมประกอบสื่อประสม มีค่าเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมประกอบสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก (วรณภรณ์ มะลิรัตน์, 2562)

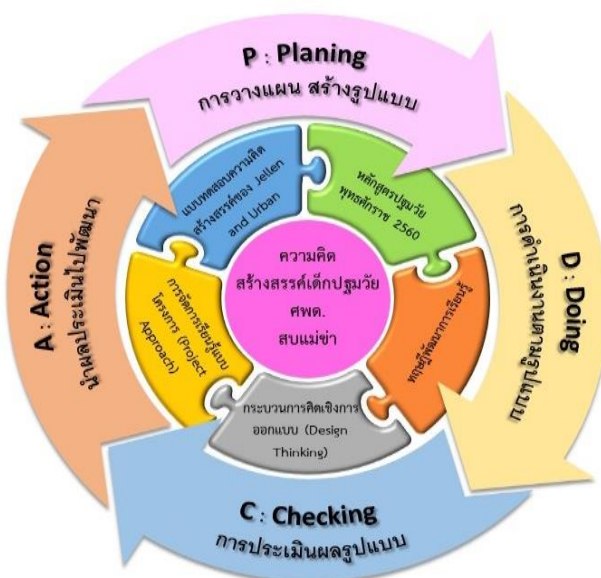
3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้เครื่องมือวัดความคิดสร้างสรรค์ (Urban, K. K., 2004) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบบแม่ข่าย กลุ่มควบคุมจำนวน 18 คนและกลุ่มทดลอง 20 คน โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ General Liner Model ปรากฏว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยหลังการใช้รูปแบบของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม ในภาพรวม $\bar{X}=3.37$ ค่า Mean square=11.12 และค่า $F=23.36$ $p\text{-value}=.01^{**}$ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ** สอดคล้องกับวิจัยของ พิมพ์พรรณ แก้วโต และอริพัชร วิจิตสถิตรัตน์ ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1.ชุดกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะทางศิลปะของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผ่านการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=1$, S.D.=0.00) สามารถนำมาใช้ได้จริง และผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะทางศิลปะของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=12.73$, S.D.=0.07) 2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ** 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมศิลปะ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.45) (พิมพ์พรรณ แก้วโต และอริพัชร วิจิตสถิตรัตน์, 2564)

4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อสรุปผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบบแม่ข่าย ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบบแม่ข่าย หลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ** แสดงว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบบแม่ข่าย

มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และผลการประเมินความพึงพอใจของครู หลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X}=4.70$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $SD=1.290$ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 สอดคล้องกับวิจัยของ เบญจวรรณ คำมา, เหมมิญญ ธนปัทม์มีมณี เรื่องการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสมเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 พัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .013) ความพึงพอใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม มีความพึงพอใจด้านเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 92.68 มีความพึงพอใจด้านสื่อและอุปกรณ์ในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 95.12 มีความพึงพอใจด้านเทคนิคการนำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 97.56 (เบญจวรรณ คำมา, เหมมิญญ ธนปัทม์มีมณี, 2567)

องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนในรูปแบบที่ใช้กระบวนการสอนแบบโปรเจค (Project Approach) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเรียนด้วยการลงมือทำและแก้ปัญหาด้วยกระบวนการคิดที่เป็นระบบมีขั้นตอน 5 ขั้นตอนคือ 1) การเข้าใจในปัญหา 2) การศึกษาแนวทางแก้ปัญหา 3) การค้นพบแนวทางแก้ปัญหา 4) การสร้างนวัตกรรม 5) การนำไปทดลองใช้ว่านวัตกรรมหรือรูปแบบที่สร้างขึ้นมานำไปใช้แก้ปัญหาได้จริงหรือไม่ การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะมีกระบวนการคิดและหาแนวทางแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนอย่างสร้างสรรค์ เกิดองค์ความรู้ใหม่เพื่อแก้ปัญหา สรุปได้ว่าองค์ความรู้ใหม่จากการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า มีประสิทธิภาพคือการพัฒนาทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบมีความคิดสร้างสรรค์สามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้า สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้กับสถานศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงได้
2. ควรนำการศึกษาครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการบริหารงานด้านอื่นๆของทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อไปเพราะจะทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการพัฒนาครบทุกด้าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข้าไปดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในช่วงชั้นอื่น ๆ เช่น
2. รูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนที่มีการสอนในหลักสูตรขั้นพื้นฐานเหมือนกันเพื่อต่อยอดและพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วงชั้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2564). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ชนาธิป บุปผามาศ และคณะ. (2565). การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดเชิงออกแบบ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 12(1), 117-125.
- ชัชวีร์ แก้วมณี. (2564). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 16(3), 397-405.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- น้ำผึ้ง มีสีล. (2559). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย: การหลีกเลี่ยงมโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้อง. วารสารสาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ, 9(1), 12-21.
- เบญจวรรณ คำมา และเหมมณีนุช ธนปัทมมิมณี. (2567). การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบสื่อประสม เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1. วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 6(2), 157-162.
- พิมพ์พรรณ แก้วโต และอติพัทธ์ วิจิตสถิตรัตน์. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะทางศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ในวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิศิษฐ์ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(2), 3-12.
- ภาวิณี โตสำลี และณัฐทิยาภรณ์ การะเกตุ. (2564). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์. วารสารลวงศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 5(1), 53-66.
- วรรณภรณ์ มะลิรัตน์. (2562). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยใช้ชุดกิจกรรมประกอบสื่อประสมเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ่อแม่งไฟฟ้า. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 3(7), 177-186.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: פרקหวานกราฟฟิค.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- องค์การบริหารส่วนตำบลสบแม่ข่า. (2564). รายงานติดตามผลการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสบแม่ข่า ประจำปีการศึกษา 2564. เอกสารอัดสำเนา.
- Cronbach, Lee J. (1971). *Essentials of Psychological Testing* (4 ed.). New York: Harper & Row.
- Urban, K. K. (2004). Assessing Creativity: The Test for Creative Thinking-Drawing Production (TCT-DP): the concept, application, evaluation, and international studies. *Psychology Science*, 46(3), 387–397.